

Un estat de pàries

Fa pocs dies, la banca espanyola va estar a un pas de ser intervinguda per Brussel·les, ja que alguns significats polítics europeus estan farts de les mentides dels dirigents espanyols, a qui cada vegada veuen més com a representants d'un país de pàries. La independència catalana sembla cada dia més a prop i estic convençut que des d'Europa no ho veurien gens malament, quan dia rere dia s'adonen i estan convençuts, repeteixo, de la classe de pàries que governen aquest estat. El forat de la bombolla bancària a Espanya és tan gran que la fallida és més que evident. De culpables encara no en coneixem cap, tampoc no veiem cap mena de sospitós als jutjats i encara menys tenim notícia que hi hagi cap empresonat, tot i la monumental estafa que està patint impunement tota la població espanyola.

No hi ha dret. Mentre cada dia apareixen notícies sobre el comportament vergonyós d'alts càrrecs de l'estat o sobre extraordinàries indemnitzacions milionàries de bankers, que no contents amb la seva lamentable actuació professional encara tenen la barra de riure de dents enfora a la cara d'aquells que sense cap culpa s'han vist privats, en el fons també per culpa d'aquests cafres, de l'única cosa que tenien: la seva força de treball. Així doncs, sense feina, amb uns índexs d'atur espantosos, on alguns han passat de la pobresa a la misèria, davant dels nassos dels que encara prediquen que la majoria de la població està en l'estat del benestar.

Davant de tanta porqueria i d'alts bankers que caguen misèria per als pobres de merda -com diu el cantautor Lluís Llach, en la cançó «Pilar» dins del CD dedicat a Porrera-, alguns estudiants universitaris es comencen a rebel·lar i dos d'ells ja són a la presó, davant la ràbia continguda d'alguns dels seus professors. Aquí sí que la justícia actua amb diligència, però les seves poltrones llepaïres es giren d'esquena davant els lladres amb corbata que passegen remenant la cua el seu neoliberalisme. Un país dominat pels estafadors i els aturats porta segur al conflicte social, i més quan des del poder s'utilitza la repressió.